KARİKATÜR

Dünya Karikatürleri

— Orası tehlikeli olduğunu bilmiyor muydunuz?..
— Ben tabelâyı koymak için gelmiştim!...

— A! ayıp, senin yaşında yalan ha?..
— Peki kaç yaşında yalana başlıyacağım?..

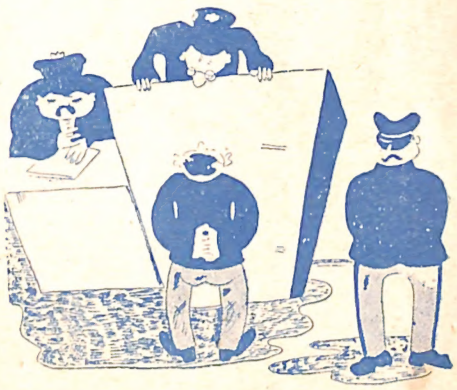

— Beş seneye mahkûmsunuz, bir diyeceğiniz var mı?..
— Aman gideyim de karıma beş sene sonra döneceğimi haber vereyim!..

— Ancak alnının terile çalışanın ve kazananın yaşamıya hakkı vardır...
— Eyvahlar olsun, ben buz deposunda çalışıyorum!...

— Mari bütün gece simsiyah bir zenci ile dans etti..
— Matem tutuyor da ondan!..

KARİKATÜR

MUHTEREM OKUYUCULARININ BAYRAMLARINI TEBRİK EDER VE ONLARA BİRÇOK NEŞELİ VE MESUT BAYRAMLAR TEMENNİ EDER.

No. 162 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 2 Şubat 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

Budama Mevsiminde...

— Ne iyi ediyorlar da buduyorlar...
— Evet, kök daha sağlamlaşacak!..

Salamon — Aşkolsun sana Rebeka... Mağazamizda perakende satiş yapamadığımizi bilmiyor musun?!..

BİR İSKELET KARŞISINDA

KENDİMİ muayene ettirmek için doktora gitmiştim. Bekleme odasında otururken gözüme bir etajerin üzerinde bir ölü kafası ilişti.

Bu, herhalde kabinenin devamlı müşterilerinden birinin başı olacaktı. Yerinde gayet rahat, halinden çok memnun görünüyordu. Artık ne ağrısından şikâyet edilecek başı, ne dökülmesinden korkulacak saçı, ne nezleden tıkanacak veya akacak göz ve burnu kalmamıştı.

Bu kafa belki de bir kadın kafası idi. Fakat nedense bütün iskeletler bana erkek iskeleti gibi görünür. Öyle de olsa biçarenin artık namahrem bir tarafı kalmamış olduğu için elime aldım, bir top gibi oynamıya, tartmıya başladım.

Ayni zamanda başımda bazı düşünceler de uyanıyordu. Halikın insanı yaratırken bazı hatalara düştüğüne ötedenberi şüphem yoktur. Meselâ diz kapağı ile ayak arasındaki, adına galiba Kasaba denen kemiğin hassasiyeti malûmdur. Bu kemiği merdiven basamağına yahut dikkatsizlikle üstüne yürüdüğünüz bir demir parmaklığa çarptığımız zaman canımızın nekadar yandığı malûmdur.

Bu kemik bacağın arka tarafına takılarak onun yerine yumuşak etli baldırlar getirilmiş olsaydı elbet bu acıyı duymıyacaktık. Demek ki, bu kemiğin vaziyeti bir yaradılış galatıdır. Kezalik adına kuyruk sokumu denen ve hızla kuru bir yere oturduğunuz zaman acısı burun kemiğinizi sızlatan mahut kemik - insanda esasen kuyruk bulunmamasına nazaran - lüzumsuz bir uzuvdur. Hastalandığı zaman ameliyatla çıkarılması kâh hayatınıza, kâh iki yüz, ilâ beş yüz liranıza mal olan kör barsak, vücuda iki paralık hizmeti dokunmadığı halde bazan durup dururken şişerek dünyayı başınıza zindan eden dalak vesaire hep bu neviden inşaat hatalarıdır.

Yine meselâ iki gözün birden vücudün ayni cephesine takılı olması insanı yalnız bir cephesi olan ve arka tarafları baştan başa örülü bulunan Taksim apartımanlarına benzetmiyor mu? Gözlerimizden birinin önde bulunmasına mukabil, öteki arkada olsa otomobillerdeki dikiz aynaları gibi bir kontrol vazifesi ifa etseydi kendimizi tramvay, araba, otomobil, vesaire kazalarından daha kolay muhafaza etmiyecek miydik?

* * *

Fakat yaradılış galatları hiç bir zaman diri bir insan üzerinde ölü iskeleti üzerindeki kadar açık görünmüyor.

Kuru kemiği elimde evirip çevirerek düşünüyorum;

— Boyun kemiği dediğimiz şey kafanın temel ve kaidesi hükmündedir. Bukadar ehemmiyetli tesisatı olan bu uzvun böyle üç, beş ince halkadan ibaret bir temel üzerine oturtulmuş olması doğru mudur? Bunlar daha esaslı şeyler olsaydı gerçi icabı hale göre insanları asmak ve kesmek biraz daha güç bir iş olacaktı. Fakat buna mukabil kafamın varlığı daha sağlam bir temele istinat edecek ve gökte deniz aşırı bir müstem-

leke veya döminyona benzemiyerek daha kolay idare edilecekti.

* * *

İskelette en ibretle temaşa edilecek şeylerden biri çene kemikleridir. Bunlar kuvvetli bir zenberekle biribirine tutturulmuş iki parçadan ibarettir ve dehşetli bir kurtkapanına benzerler. Hayatta iken ortalarında dil adında bir yem asılı bulunur. Bu yem başka hayvanların tamamı çekecek şekilde faaliyette bulunur ve avın bu kapana kendini kaptırmasına saik olur. Maamafih yemin yanlış faaliyeti neticesi olarak kapanın kökünden sökülüp kırıldığı da sık sık vakidir.

senelerin tesirile bu çenenin zenbereği gevşer ve insan o zaman hakikaten tahammül edilmez bir mahlûk olur. Ancak birçoklarında da bu zenberek yaradılıştan bozuktur. Yukarı kısımdaki beynin faaliyetile hiç alâkadar olmıyarak mütemadiyen işler ve civarındaki insanları bizar eder.

* * *

Dişler de üzerinde ehemmiyetle durulacak uzuvlardır. Bunlar esasta otuz iki tanedir. Fakat bir kısmı çıkmadan bir kısmı dökülür ve otuz ikisini bir araya getirmek saadeti pek az insana müyesser olur.

Bunlar rivayete göre gayet sert bir maddeden yapılmışlardır. Bazı medenî memleketlerde ölüleri mezar yerine fırına sokmak âdeti varmış. İşte bu mezarlarda koskoca ölüden birkaç dakika içinde baki kalan şey - gök kubbesindeki malûm sesle beraber - bir avuç kül ve diş denen bu maddelerdir. Yalnız bukadar sert olduğu rivayet edilen maddelerin ağızda fazla bir sıkıntı görmeden kendi kendine çürümeleri yahut öteberi çiğnerken kırılmaları hayrete şayan bir mesele değil midir?

Dişler insanda üç çeşit üzerine yaratılmışlardır: Ön dişler, azı dişleri ve köpek dişleri.

Ön dişlerle azı dişleri kuru ekmekten ota gelinciye kadar ne bulunursa çiğnemek içindir. Uçları sivri olan köpek dişlerile ise, yalnız et yenir. Ötekilerin yirmi sekiz tanelerine mukabil bunların yalnız dört addetten ibaret bulunmaları, bir nisbetsizlik gibi görünür. Fakat bu et fiatlarının daima yüksek kalacağının ve insanlar tarafından pek az et yenebilecek Tanrı tarafından ezelde takdir edilmiş olduğuna bir delildir.

Elimdeki iskeletin dişlerinin yarıdan fazlası eksikti. Fakat bundan merhumun dişsiz yaşadığı neticesini çıkarmak doğru değildir. Onun da muhakkak birçok genç kadın ve erkeklerin ağzında parıl parıl yanan dişler gibi takma dişleri vardı. Bunlar herhalde merhumun vefatından sonra atılmış veya satılmış olacaklardır. Diş denen uzvun bir imtiyazı da eskiyip kullanılamıyacak hale gelince yerine yenisinin takılabilmesidir.

Gerçi bu usul gözlere de bir dereceye kadar tatbik ediliyorsa da, takma gözler yalnız bir gösteriştен ibaret kalmakta ve bundan başka bir işe yarıyamamaktadır.

* * *

Yukarda bahsettiğim yaradılış galatlarından birini de yine dişlerde görürüz.

Malûm olduğu üzere diş bazı makinelerin yedek âletleri gibi hayatta bir iki defa kendiliğinden değişir. Bu degışmelerin yeri sık sık tramvaya bindirilen çocuklar için dört yaşında, diğerleri için yedi yaşındadır. İkinci değişme seksenine doğru olur ve yeni gelen dişlere peynir dişi adı verilir.

Peynir dişlerine bir diyeceğimiz yoktur. O yaştan sonra insana ne gelirse kârdır. Keşki ihtiyarlıkla kaybolmuş diğer bazı âzalar da geri gelseler de peynir dişleri derecesinde işe yarasalar! Fakat yedide değişen dişler kudretin hesapsızlığından ileri gelme nahak bir hatadır.

Çocuğun yedide değişen dişleri henüz inci gibi beyaz ve sağlamdır. Binaenaleyh bu değişme vakitsizdir.

Şu halde insanın dişleri hayatın baharı olan yedi yaşta değişeceğine onun aşağı yukarı ortası demek olan kırkta değişseydi dişçi denen dertlerden, birçok beyhude sıkıntı ve masraflardan kurtulacak ve fazla olarak bir heyecan anında takımile ağzımızdan fırlamasından ürkmiyeceğimiz tabiî dişlerle ikinci baharımızı idrak etmiş bulunacaktık.

KARİKATÜR

Bay — Sizi iki ay tecrübe edeceği, sonra alacağım..
Bayan — Affedersiniz, ben şimdi soranlara daktiloyum mu diyeyim, yoksa nişanlı mı?!..

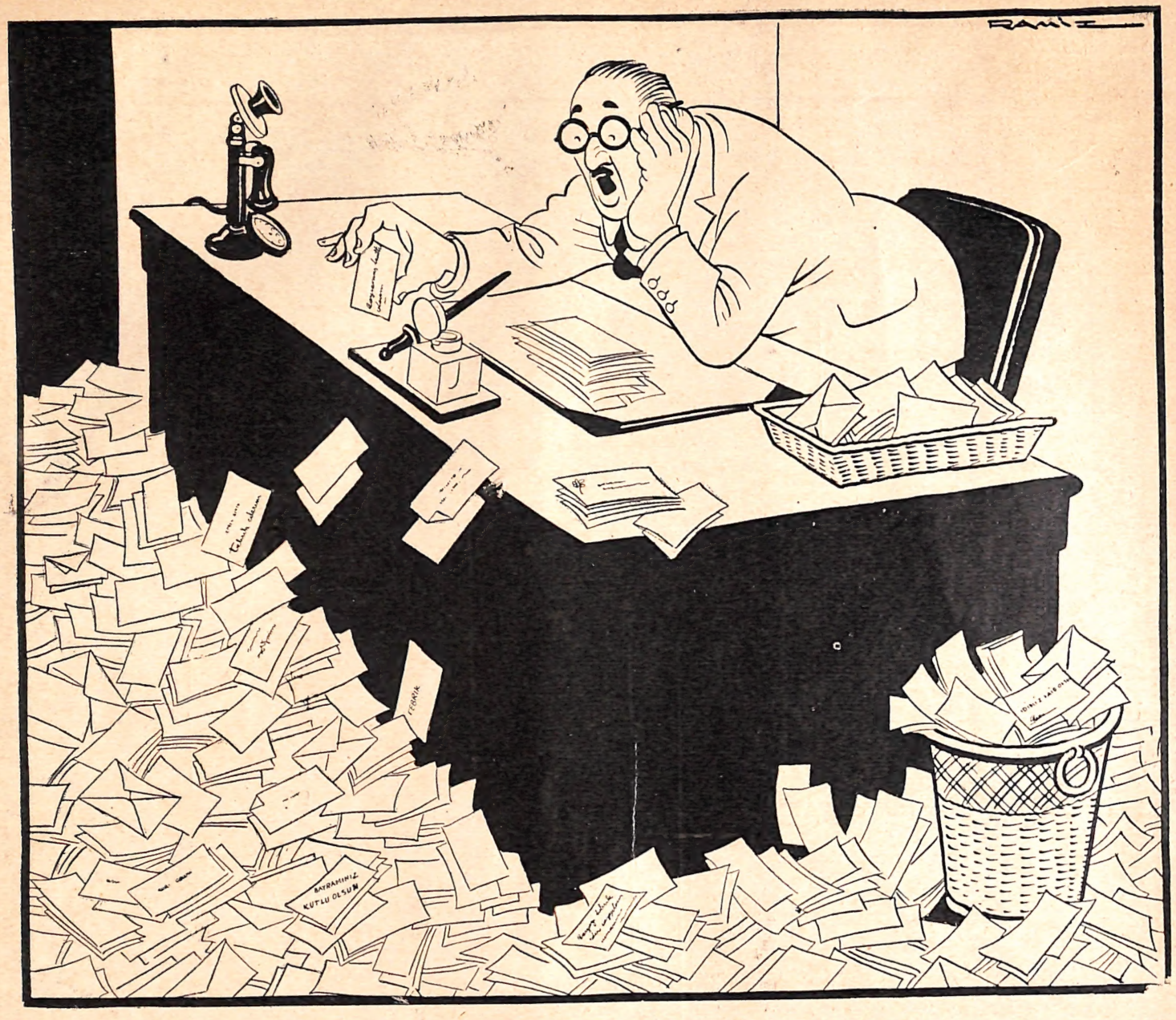

Yeni âmir — Meğer benim ne çok ahpabım varmış da haberim yok!...

KENDİ KENDİME

YAZAN:
Çamdeviren

Adam dinlenmek için şöyle biraz uzansa
Başlıyor baş ucunda ne var, ne yoksa dansa:

Bir yanda Çinle Japon gelir boğaz boğaza,
Öbür yanda kolkola İngiltere, Fıransa...

Bir türlü sarsılmıyor Berlin, Roma mihveri,
Etrafını alanlar nekadar çalkalansa!

Bu mihver, mihverinden çıkartacak âlemi,
Âlem böyle söylüyor, bakarsanız ajansa.

Sanırım, şenlik eden bir adam kalmıyacak,
- Azrailden maada - yeryüzü nâre yansa!

Biraz düşüncesini sormalı milletlerin,
Yalnız danışmak olmaz beş, altı ekselansa...

Bayram ayın sonunda geldi, esnafla tüccar,
El açıp dua etsin aldığımız avansa!

Ellerin kısmetine keseyle altın çıkar,
Düşer beş on kelime bizim zavallı şansa!

Diyorlar, saylavlığın muhakkaktır bu sefer,
Ne büyük saadettir gönlüm buna inansa!

Ne var dalsam içeri bir açılmış kapıdan,
Böyle İspinoz gibi efkâra dalmadansa!

Yüzde biri yetişir beni mesut etmiye,
Yüzde doksan dokuzu hayalimin yalansa!

Nasıl başım göklere irecek bilmem benim?
Alışmadım bir türlü şu kat kat reveransa...

İftira etme böyle kendine, Çamdeviren,
Sen uykuya dalarsın kara bahtın uyansa!

ÇAMDEVİREN

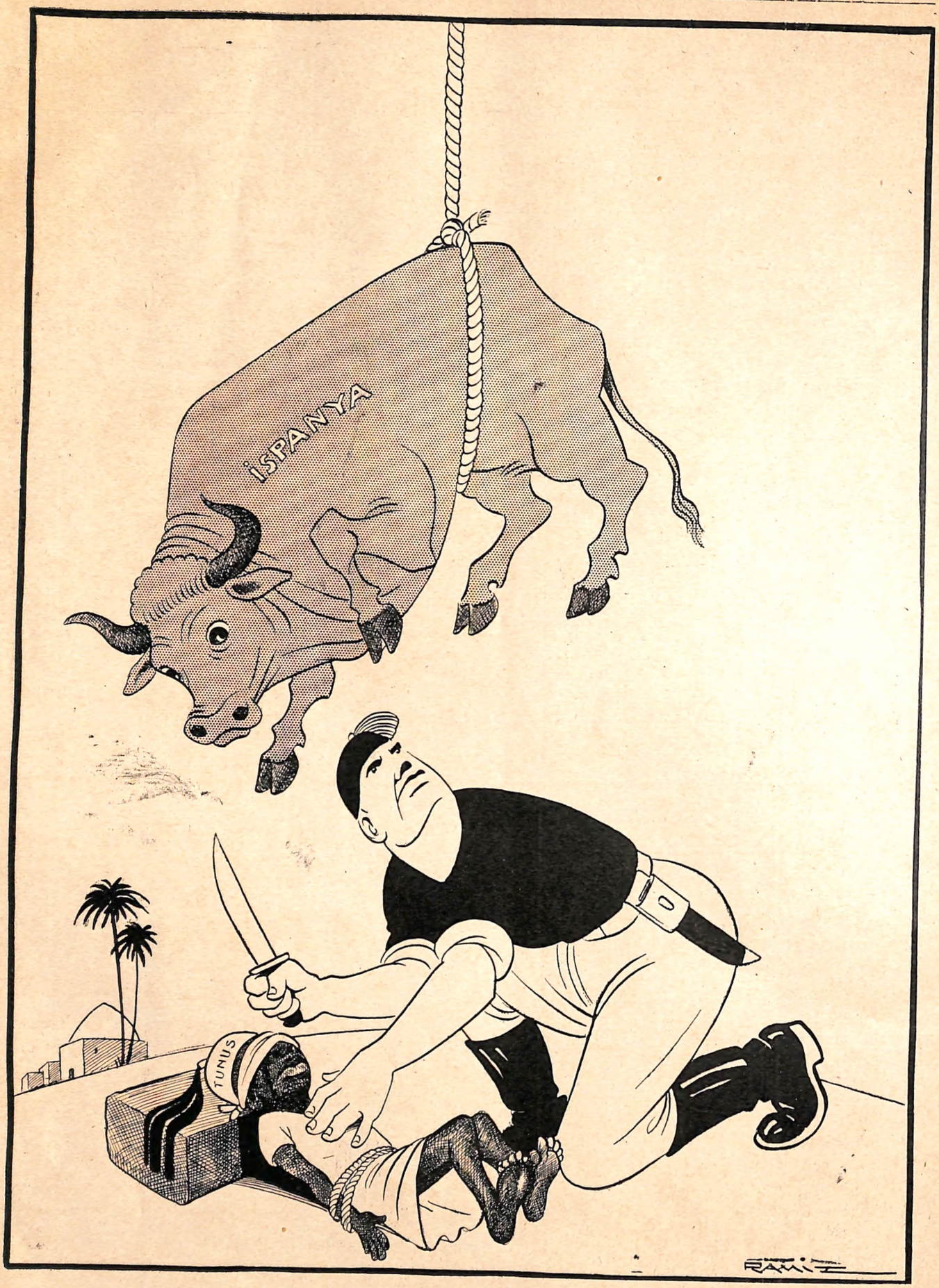

Tarihteki gibi: Kurban vakası:

Tunus — İnşallah havadan gelen şu yağlı kurbana tamah eder de beni bırakır!...

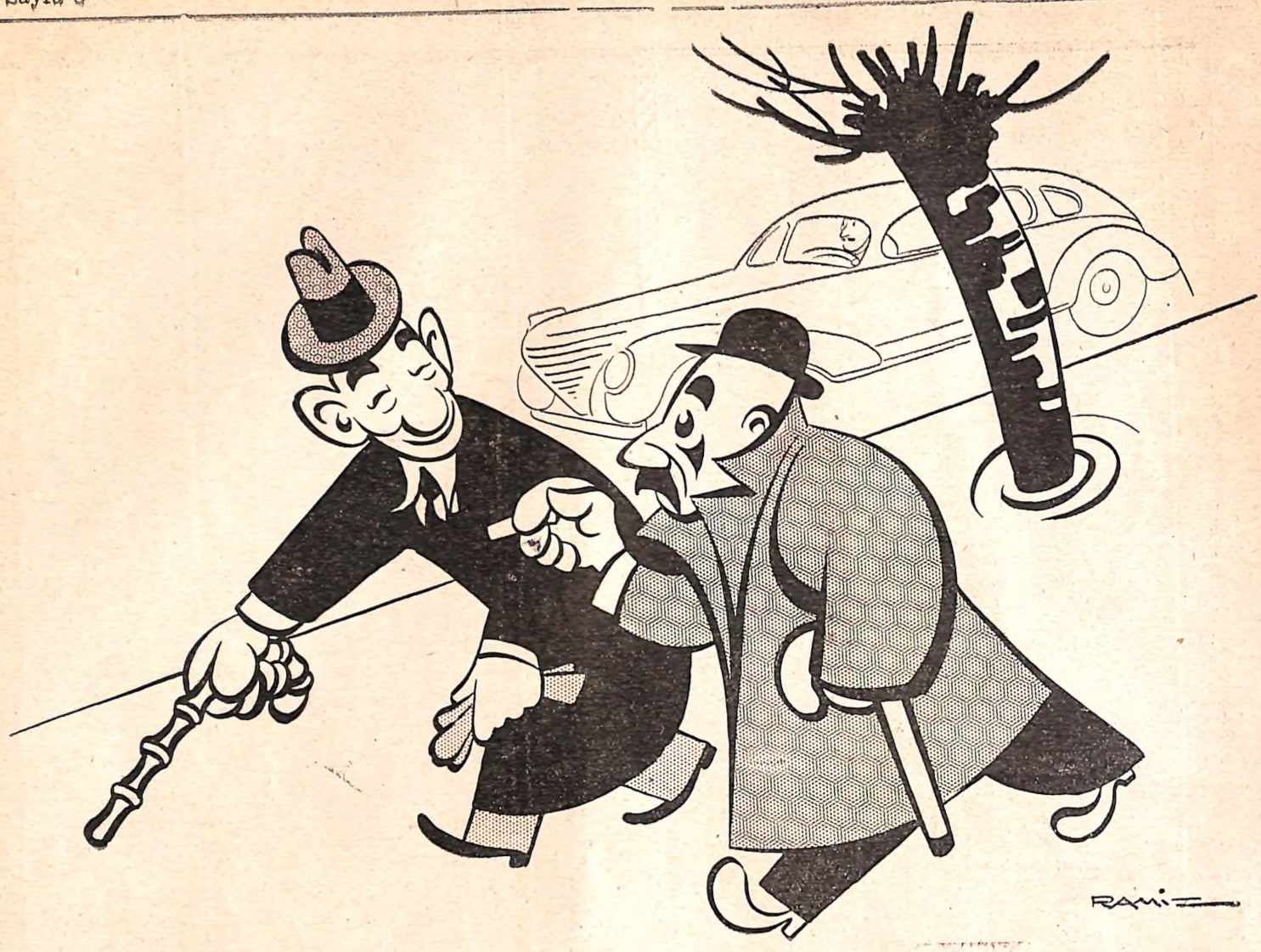

— Bir buçuk milyona çıkmış...
— Tramvay şirketinin satınalma parası mı?..
— Hayır, mebusluk ümidine düşenler!..

Haftanın Anketi:

Büyük Alâkalar...

SON günlerde edebî mecmualar çoğaldı. Daha birisinin adını öğrenmeden öteki çıkıyor. Tabiî bir, iki hafta içinde ikisi de biribirini götürüyor! Birçok yeni mütefekkirler, muharrirler, şairler, kendilerini değil, mecmualarını bile tanıtmadan ara yerde kaynayıp gidiyor... Doğrusu merak ettim; Âlimlerimizin, sanatkârlarımızın faydalı hareketlerine karşı bu umumî alâkasızlığın sebebi nedir? Halkı, ilimle, sanatle meşgul etmek için nasıl bir yol takip etmelidir? Bunun için münevverlerimizin fikrine müracaat ettik, kendilerine: «Sizde en çok alâka uyandıran şeyler hangileridir?» sualini sorduk, bu sualimize verilen karşılıklardan istifade ederek ilerde biz de edebî bir mecmua çıkarmak niyetindeyiz.

Necip Fazıl Kısakürek'le Salih Zeki Aktay gayet kısa ve kat'î cevap verdiler:

— Kendimiz!

Nurullah Ataç;

— Azizim, dedi, kat'î olarak ne söyliyebilirim? Bugün beni meşgul eden bir şey, yarın, bütün tesirini kaybedebilir. Uzvî midemiz gibi ruhî midemiz de var; Nasıl iki, üç gün sıra ile patatesli et yemek insanın zevkini kaçırırsa, ayni çeşit eser okumak da insanın fikrini bunaltır... İşte bu sebepten, ben, her gün yeni bir şey keşfetmek isterim. Vakıa keşiflerimin yüzde doksan dokuz buçuğu Nasrettin hocanın karla ekmek yemeği icat etmesi kabilindendir ama, yine bir şeydir... Bu inceliği anlamıyanlar, daha doğrusu, anlamamazlıktan gelenler bana Ataç yerine Topaç ismi verdiler.

Nezihe Muhittin, gülümsedi:

— Şimdilik en çok zihnimi yoran, yeni intihabat işidir...

— Ondan sonra?

— Ondan sonrasını ondan sonra söylerim.

Mithat Cemal, ziyaretimizi nezaketle karşıladı:

— Bende en çok alâka uyandıran.... lokanta listesidir.

Üstat, meseleyi bir nükte ile halletmek istiyordu. Israr etmeden ayrıldık.

İsmail Habip:

— Son günlerde her şey beni alâkadar ediyor. Şiir, siyaset, aşk, ilim..

Dedi. Bu cevabı duyan Ahmet Hamdi Tanpınar yerinden fırladı;

— Beni hiç bir şey meşgul etmiyor... Her şeyden vazgeçtim. Zaten hepsini o almış, bana bir şey bırakmamış ki!

Burhan Toprak, bir hu çekti:

— Dertlerimi deprettirdiniz, dedi, Yunus Emre varken ben kimi düşünürüm? Şol cennetin ırmakları akar Allah deyu deyu... İdris nebi hulle biçer, diker Allah deyu deyu!

İbrahim Çallı, yüzünü buruşturdu;

— Beni kırk yıldanberi hangi şeyin alâkadar ettiğini şimdiye kadar anlatamamışsam bundan sonra mı anlatacağım, eyoğul?

Hamdi Aksoy, ahenkli bir kahkahadan sonra:

— Eskiden çiçek gibi şeylerle meşgul olurdum, şimdi yalnız çiçekle!

Dedi. Besim Atalay kestirmeden gitti;

— Dil isindeki mürteciler!

Mehmet Emin Erişirgil, derunî konuştu:

— Maarif koltuğu doldu dolalı beni meşgul eden şey kalmadı!

İbnil Emin Mahmut Kemal, kaşlarını çattı:

— Bugünlerde Mükrimin Halil beni meşgul ediyor... Allah gazabından saklasın!

— Başka?

— Başka meşgul eden yok, işgal eden var: O da siz!..

Üstadın hiddetini körüklememek için hemen gösterdiği kapıdan sokağa çıktık. Bayazıt avlusunda Piyor Loti gezintisi yapan edip İzzet Melihle karşılaştık;

— Beni meşgul eden mi? çok.

İçini çekti;

— Eskiden meşgul olurlardı, şimdi meşgul oluyoruz... Aradaki farkı düşününüz.

Ressam Şevket, öfkeliydi:

— Bay Fatin meşgul ediyor, dedi, bana her gün gazetelerle bir muziplik yapıyor: Soğuk dalgası geliyor diye kalın palto ile sokağa çıkarıyor, güneşte terliyerek nezleye yakalanıyorum... Hava açık olacak diye ince pardesü ile gezmiye gönderiyor, yağmurda sırılsıklam kesiliyorum... Artık çok oldu!

Kulak misafiri

Şehir tiyatrosunda

Şehir tiyatrosunda Romeo ve Julyet temsil edilecekti. Gişeye yaklaşan biri;

— İki koltuk verir misiniz?

Dedi. Gişe memuru sordu;

— Romeo ve Julyet için mi?

— Ne münasebet... Karımla benim için!

Yeni mi, eski mi

Meclis müzakerelerinden birinde, Vekillerden biri, beyanatta bulunurken yaşlı bir mebus, yanında oturan genç bir mebusa doğru iğilerek yavaş sesle sorar;

— Konuşan Vekil, eskisi mi, yenisi mi?

— Tanımadın mı? Eskisi.. Zaten değişmedi ki.

— Kusura bakma evlât, son günlerde ki değişikliklerden zihnim karıştı.. Artık eskişini, yenisini şaşırmıya başladım!

Kız — Zayıflamak için jimnastik yapıyorum..
Anne — Yalnız sen zayıflasan neyse, bütün komşu erkekler de bu yüzden iğne ipliğe döndüler!..

ALIŞ VERİŞTE

Gazinoda biribirile bir alış veriş pazarlığı yapan iki tüccarın konuşmasını dinledik;

Biri gayet terbiyeli nazik ve mantıkî konuşuyordu. Öteki buna mukabil aksi ve terbiyesiz bir adam olacaktı. İkide birde köpürüyor; «Ben sizin ne insanlar olduğunuzu bilirim» «edepsizliğin bukadarı olmaz», «yahu sende hiç yüz surat yok mu?» diye bağırıp çağırıyordu.

Arkadaşıma: — Bu ticaret de kolay şey değil doğrusu, dedim, böyle terbiyesiz heriflere lâkırdı anlatmak çok zor... Adamcağıza söylemediğini bırakmadı. Acıdım biçareye...

Arkadaşım gülümseyerek başını salladı;

— Sen onu bırak da bağırıp çağıran öteki terbiyesize acı, dedi. Ben ticaret hayatını biraz bilirim. Onlarda nezaketle başını iğen aldatan, böyle bağırıp çağıran da kazığı yiyendir.

Takas

— İtalyanlar Nis'i istemişti, şimdi Fransızlar da Venediği istiyor..

— Çok iyi... Şu halde takas oldu, kavga kalmadı demek!

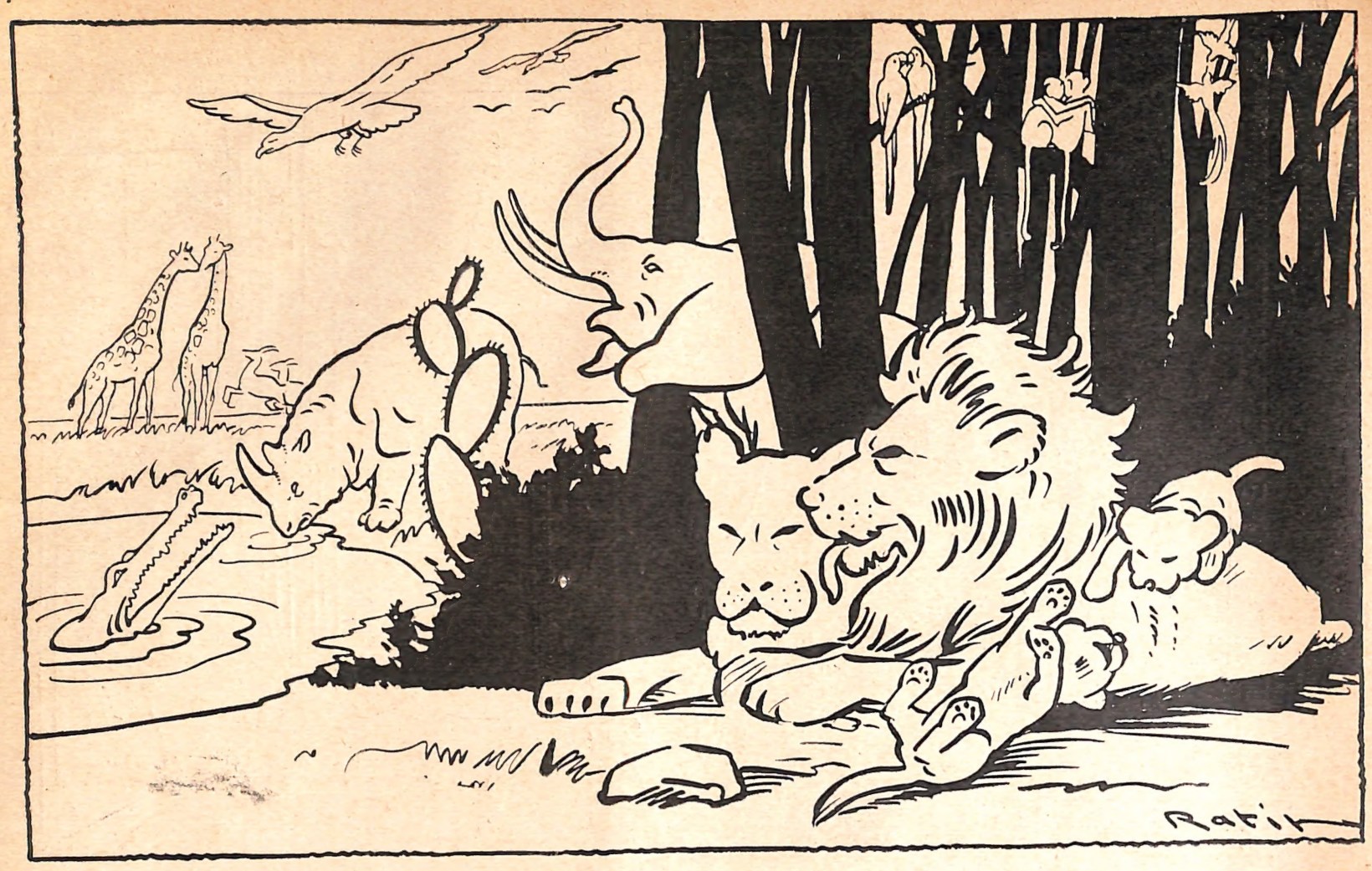

VAHŞÎ AFRİKANIN İÇYÜZÜ

KULAKTAN...

Münasebetsiz dost

Yolda bir ahpaba tesadüf ettim;

— Nereye? diye sordu.

— Hapisaneye, dedim, memurlardan birini göreceğim de...

Garip bir tesadüf olmak üzere iki dakika sonra o memura sokakta rasladım ve söyliyeceğimi söyledikten sonra geri dönmiye başladım.

Ayni ahbabı bu defa Eminönü meydanında kalabalık bir tramvay içinde tekrar gördüm. O, benim hapisaneye bukadar çabuk gidip gelmiş olmama hayret ederek uzaktan bağırdı:

— Yahu hapishaneden nekadar çabuk kurtulmuşsun

Hayırlı bir müdahale

Yaşlıca bir dostumun koşu şampiyonlarını şaşırtacak bir süratle koşmakta olduğunu görerek sordum:

— Nereye koşuyorsun böyle?

— İki vatandaşın dövüşmesine mâni olmıya...

— Kim onlar?

— Elinde sopasile arkamdan gelmekte olan bir edepsizle ben...

Diplomatın inceliği

Arkadaşlardan biri bir diplomattan bahsediyordu:

— Herif muaşeret âdabına okadar derinden vâkıftır ki, odasında kendi kendine çay içerken şekeri maşa ile tutar.

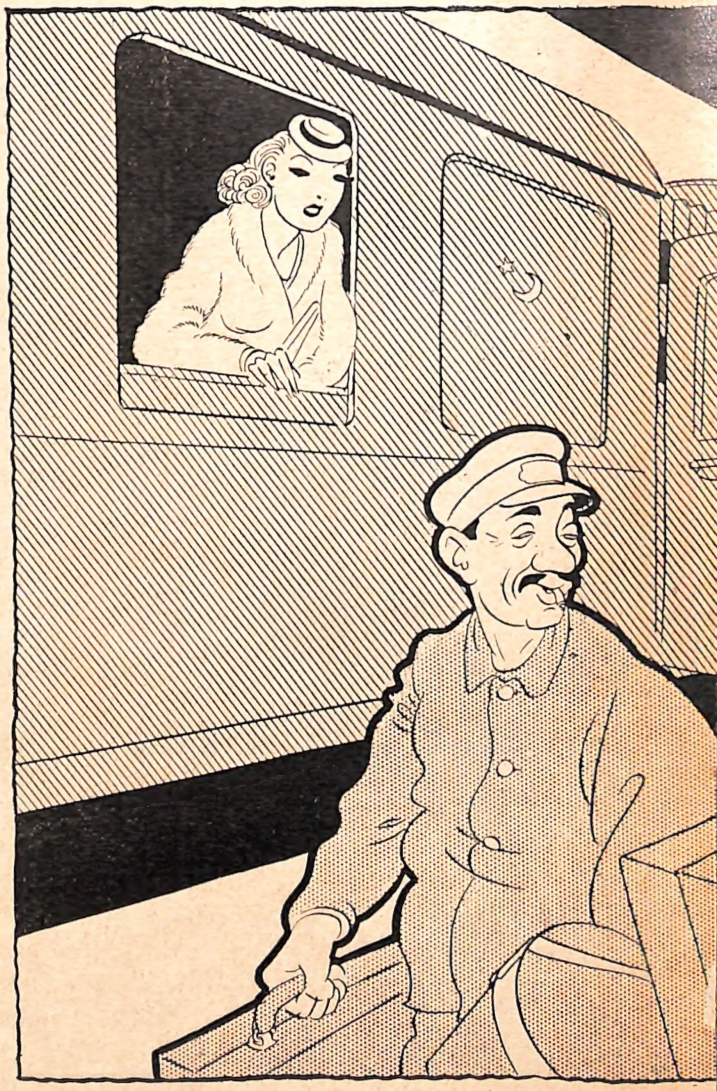

MEMURLAR İŞLERİNİ BIRAKIP ÂMİRLERİNİ T

— Hamdolsun işlerimiz günden güne

— Tabiî, istasyonlara karşıla yıcıla

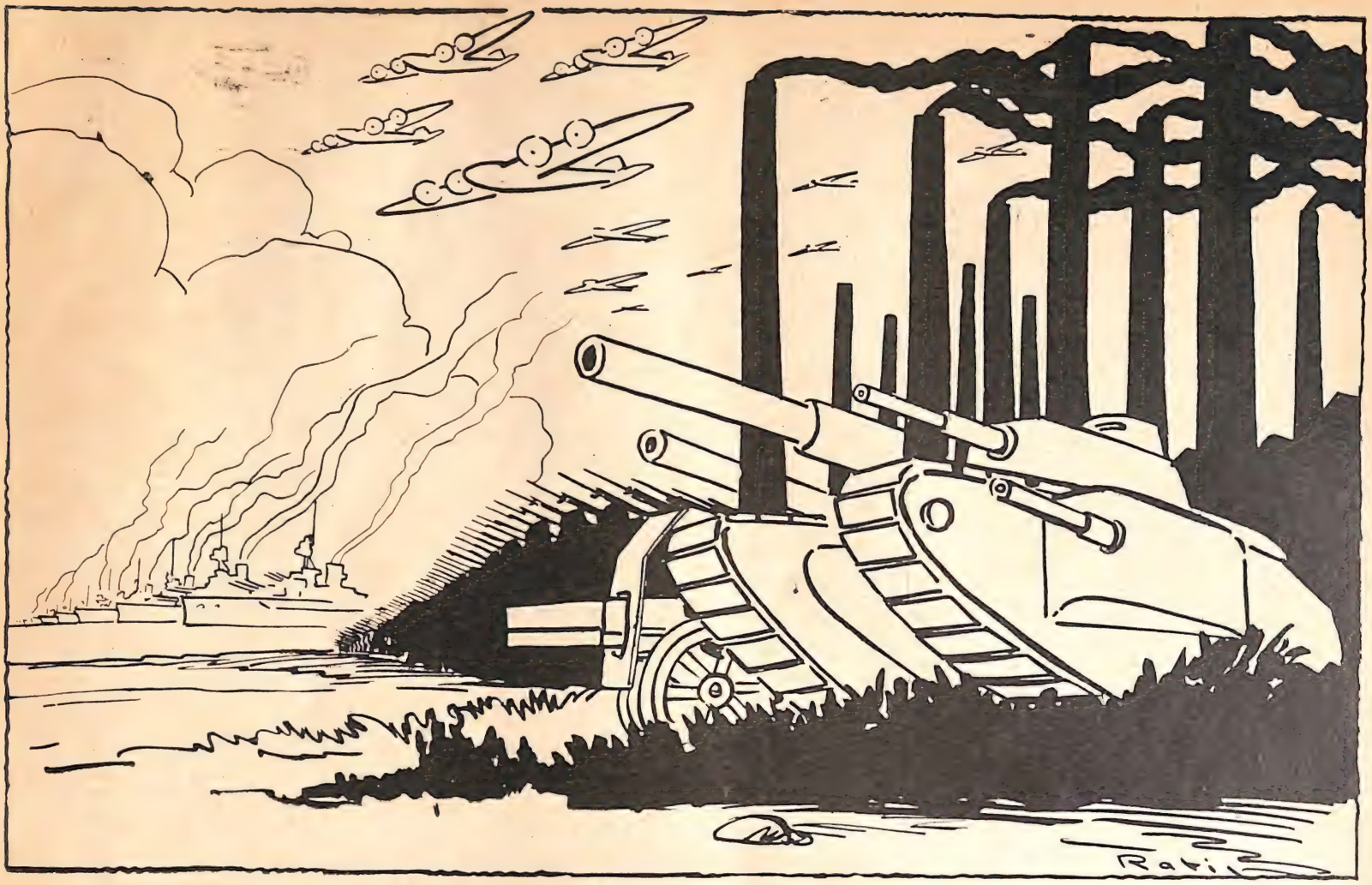

MEDENİ AVRUPANIN İÇYÜZÜ

İ VE İSTİKBAL ETMİYECEKLER.. [Gazetelerden]
lmıya başladı...
elmesi yasak edildi!..

...KULAĞA

Bir fudbol maçında

Stadyomda bir futbol maçında idim. Bir aralık elimdeki gazetede bir havadis gözüme ilişmiş ve oyunu unutarak onu okumıya dalmıştım.

O esnada bir korkunç kıyamet gürültüsü koptu. Bütün oyuncular meydanın bir noktasına üşüşmüşler, birbirlerini eziyorlar, tekme, yumruk gırla gidiyordu. Kalabalık arasında bir oyuncunun yerde yattığını ve ayak altında ezilmekte olduğunu gördüm ve bağırdım;

— Yahu çocuğu öldürecekler... Hakem neye düdük çalmıyor?

Yanımdakilerden biri cevap verdi;

— Çalamaz.

— Niçin?

— Yerde yatan hakemin kendisidir de onun için.

Koşu atının talii

Bir koşu atından bahsediliyordu. Birisi;

— Bu hayvan bir hazinedir, dedi, her yarışta birinci gelmezse mutlaka ikinciliği kazanır. Sahibine şimdiye kadar on binlerce lira kazandırmıştır.

Bu sözü dinliyenlerden biri içini çekti:

— Zavallı hayvan, başkalarını zengin etmesine mukabil kendi daima yalınayak, başı kabak gezecek, arpa ve saman yiyecek, eceli gelince de ahırda kuru toprak üstünde ölecek...

PIRLANTA YÜZÜK

SELMA, sağ elinin boş duran şehadet parmağına uzun uzun baktıktan sonra, içini çekti:

— Bugün caddeden geçerken kuyumcunun camekânında bir yüzük gördüm..

Diye söze başladı. Bir yandan kocasına sokuluyor, bir yandan sözüne devam ediyordu:

— Tek taş pırlanta bir yüzük... Siyah mahfazanın içinde bir peri gözü gibi parlıyordu. Sen de geçersen görürsün.. Öyle sade, öyle kibar ki..

Kocasına büsbütün yaklaştı;

— Herhalde cüzdanında hazır üç yüz elli liran vardır, değil mi Fikri?

Bu son cümle ile birdenbire kavga parladı. Demindenberi için için sinirlenen Fikrinin bütün zemberekleri bir lâhzada boşandı... Yemekten sonraki kahveyi getiren hizmetçi, gürültüyü görünce, kapının eşiğinden ters yüzü döndü...

Fikrinin bu isyanı, besbelli, ogünün işi değildi. Birikmiş birçok infialler, meydana vurulmamış sürekli şikâyetler, bu teklifle ansızın taşmış, dökülmüştü.

Kadın söyledi, erkek söyledi, ikisi de sual soruyor, ikisi de cevap vermiyordu. Fikri, yarım saat süren bu münakaşayı, bir kelime ile hitama erdirmek istedi:

— Ayrılırız..

Bu tek kelimenin dondurduğu hava içinde aklına geleni söylemek imkânını buldu:

— Ayrılırız... Yapılacak ancak bu iş kalıyor... Her zaman bir münasebetsiz teklifle karşılaşarak harap olmaktansa, ayrılmak daha iyi.. Kim bilir, belki bu suretle sen daha eli açık bir koca bulursun, ben de daha tutumlu bir kadın..

Selma, gökten başına bir taş gibi düşen bu netice karşısında, itidalini kaybetmedi. Soğukkanlılığına eklenen bir gururla, bir solukta:

— Peki, dedi, sen nasıl istersen.

Ve odasına doğru yürüdü..

* * * * *

Ertesi gün Fikrinin ilk işi bir avukata uğramak oldu. Avukat, mektep arkadaşlarından, değerli bir gençti. Fikrinin müracaatını canla, başla karşıladı:

— İşlerim çok ama, senin davanı kabul etmek benim için vazifeden üstün bir kıymet alıyor... Hemen davaya başlıyabiliriz... Vakit geçirmiye gelmez.

— Nekadar zaman sürer?

Avukat ellerini iki yana açtı:

— Tahmin etmiye imkân var mı? Bir kere kadın ne diyecek? Mahkeme günleri uyacak mı? Benim günlerimle muhasım avukatın günleri çarpışmıyacak mı? Şahitler dinlenecek mi? Temize hacet kalacak mı, kalmıyacak mı? Bu iş, altı ayda da biter, altı sene de sürer.. Fakat tarafeyn de ayrılıkta ısrar ederse, engel çıkarmazsa, ikisinin ortası bir zamanda, davayı bitiririz.

Bir kere ok yaydan çıkmıştı, Fikri kararından dönemezdi. Sordu:

— Nekadar masraf olur?

— Sen yabancı değilsin. Başkası olsa bin liradan aşağı kabul etmem, fakat sana yüzde elli tenzilât yapıyorum. Beş yüz liraya davayı neticelendireceğim.

— Davanın devam ettiği müddetçe Selma ne olacak?

— Mahkeme onun mağdur olmasına meydan vermez, müsterih ol, senden nafaka alır...

— Meselâ nekadar?

— Ayda yüz elli, iki yüz liradan fazla değil.

— İş bukadarla biter mi?

— Belli olmaz... Belki zarar ve ziyan vermek de icap eder.. nedersin?

— Bir düşüneyim.

Fikri, avukatın yazıhanesinden çıkar çıkmaz caddedeki kuyumcu dükkânına uğradı. Yüzüğü aldı, evine döndü... Selma, ağlamaktan kızarmış gözlerine rağmen, bir heykel kadar doğru ve hareketsizdi.

Fikri, karısına yüzüğün mahfazasını uzattığı zaman, Selma, hayretle durduğu yerde bir kere sanllandı, ve baygın bir halde kocasının kollarına düştü. Kadın, o sırada şöyle düşünüyordu:

— Beni nekadar seviyor... Bundan sonra Fikriyi rahatsız etmemek boynumun borcu olsun.

Erkek de aklından şunu geçiriyordu;

— Avukat dostum ocağıma iki defa incir dikecekti... Üç yüz elli liralık yüzüğü almamak için bana en az üç bin liralık bir masraf kapısı açtı... Çok şükür, akıllı davrandım.

O günden sonra ikisi de bahtiyar oldu, ve Selma bu bahtiyarlığının asıl sebebini hâlâ öğrenememiştir! İspinoz

Kaynana — Sen çok terbiyesizsin..
Kızı — Sen ahlâksızsın..
Damat — Ne olduğumu ben de bilmiyorum ama, ikisinin ortasındayım galiba!..

Bilârdo değneği

Pilârdo oynıyanlardan biri, istekayı, bir seyircinin gözüne çarptı, mosmor etti,. Seyirci, gözünü yumup ağzını açacağı sırada istekayı vuran:

— Sersem adam, dedi, şimdi gözünü yumup ağzını açacağına, bu işi biraz önce yapmalıydın... O zaman isteka boşluğa gider bu kaza olmazdı!

İşi büyütmüşler

— Acı bir haber aldım; Refikanız bir kamyon altında kalarak vefat etmiş..

— Olur şey değil, işi amma büyültmüşler.

— Ya... Demek vefat etmedi?

— Vefat etti.. Vefat etti amma kamyon altında değil, otomobil altında!.

NE ÇIKARSA BAHTINA

[Birden otuz üçe kadar bir rakam seçip ait olduğu parçayı okuyunuz. Ne çıkarsa bahtınıza..]

— 1 —
Kalbini sarmış hüzün,
Gece gibi gündüzün.
Bu ay, bu yıl mı desem,
Mutlak gülecek yüzün.

— 2 —
Ömrün gitmesin boşa;
Eğlen, bay gibi yaşa.
Yakında kalacaksın
Sevgilinle başbaşa.

— 3 —
Düşünme, solar rengin,
Sen olacaksın zengin.
Fakat ondan yüz çevir,
Çünkü değildir dengin.

— 4 —
Sen pek çabuk kızarsın,
Köpürürsün, azarsın,
Kimseye bir şey olmaz,
Rahatını bozarsın.

— 5 —
Bir parça daha bekle,
Bahçen dolar çiçekle.
Ömrün cennet olacak,
Vereceğin emekle.

— 6 —
Bu hayat böyle gider,
Bir gün tükenir keder.
Mihneti zevk etmiyen
Hayatına kasteder.

— 7 —
Sana Söyleyim peşin;
Sönmiyecek güneşin.
Canından daha fazla
Seviyor seni eşin.

— 8 —
Hiç dedikodu yapma,
Bu kötü yola sapma.
Sonra adın çıkacak,
Fena huyları kapma.

— 9 —
Ne çok eğlenceye dal,
Ne de çok geride kal.
Daima aç gözünü,
Ayağını tetik al.

— 10 —
Sabret ki, birer birer
Her iş yoluna girer.
Yiğit olan odur ki;
Cefaya göğüs gerer.

— 11 —
Çok çalışıp bunalma,
Yorgun, dermansız kalma.
Fakat işsiz oturup,
Kuru hulyaya dalma.

— 12 —
Kimse yaşamaz ayrı,
Gel, sen de evlen gayri.
Bir evlâdın olacak;
Çok dokunacak hayrı.

— 13 —
Hastasın sanıyorsun,
Buna inanıyorsun.
Çok dinleme kendini;
Dinçsin, aldanıyorsun.

— 14 —
Her gün kurarsın hulya,
Gece görürsün ruya.
Sevgilini verseler
Senin olacak dünya.

— 15 —
Gözyaşlarını kurut,
Yüreğini ferah tut.
En iyi deva budur;
Geçmiş zamanı unut.

— 16 —
Gördükçe zenginleri,
Çekersin bu kederi.
Biraz haline şükret;
Var beterin beteri.

— 17 —
Evliysen kıskanç olma,
Bekârsan hoppa bulma.
Âşıksan çekme keder,
Zayıfsan çok yorulma.

— 18 —
Azıcık aşın olsun,
kaygusuz başın olsun.
Bu dünyada doğruluk
Senin yoldaşın olsun.

— 19 —
Olsun düşmana nisbet,
Sen et keyfine hizmet.
Sana kara yolundan
Geliyor büyük kısmet.

— 20 —
Nihayet ver tasana;
Koy parayı kasana.
Tayyare piyangosu
Bu yıl çıkacak sana.

— 21 —
Benzin sarardı, soldu,
Gözün yaşlarla doldu.
Söyle; kimse âşıkın,
Yavrum! sana ne oldu?..

— 22 —
Nice zamandanberi
Beklersin bir haberi.
Bu müjde pek yakında,
Sevinsen vardır yeri.

— 23 —
Çektiğin gelmez dile,
Doldurdun hayli çile.
Kahpe dünyaya artık
Verme metelik bile.

— 24 —
Yaşa hep alnın açık,
Her işten namuslu çık.
Sen de mesut olursun
Bir parça dişini sık.

— 25 —
Bir gün, bir ay mı desem,
Düğün kolay mı desem.
Sen birine âşıksın
Kaşları yay mı desem.

— 26 —
Sabret bir parça, bıkma,
İstikbalini yıkma.
Azmedenler kazanır,
Başar, zararlı çıkma.

— 27 —
Çok düşünme aman, gel,
Tasanı bırak, yan gel.
Her muradın olacak,
Kalmıyacak hiç engel.

— 28 —
Müjdem var: Bugün, yarın
Gelecek paraların.
Artık kesen dolacak,
Korkma, açıktır kârın.

— 29 —
Bekârlık bir dikendi,
İşte o da tükendi..
Çok beğendin sen onu,
O da seni beğendi.

— 30 —
Kendini için için
Yeme, gelsin sevincin.
Büyük bir saadet var,
Yakında senin için.

— 31 —
Çilen sona varacak,
Akan yaşın duracak.
Bir adam çıkıp seni
Çekecek, kurtaracak.

— 32 —
Senin büyük suçun var;
Açık el avucun var.
Bir parça tasarruf et,
Baştan aşkın borcun var.

— 33 —
Sana ne mutlu, aman;
Bahtiyarsın her zaman.
Altı yavrun olacak;
Üçü kız, üçü oğlan.

NECDET RÜSTÜ

BİLETÇİ

Trenle uzakça bir yere gidiyordum. Kompartimanda yalnızdım. Biletçi iki istasyonda bir kapıyı açıyor, bileti evirip çevirerek muayene ediyor, sonra nezaketle «Affedersiniz rahatsız ettim» diye çekilip gidiyordu.

Bana bir merak geldi:

— Kompartimanda birkaç kişi olsak şahsımı unuttuğuna vereceğim. Fakat bugün kompartimanın bir tek müşterisiyim. İnsan benim gibi dalgın da olsa, bir kişiyi unutmaz. Yoksa bilette şüpheli bir şey mi var da acaba bir türlü karar veremiyerek gidip geliyor.

Gözlüğümü takarak bileti muayene ettim. Ne tab'ında, ne tarihinde şüphe edilecek bir şey gözüme ilişmedi.

Vagonda arasıra dalar gibi olup kendimden geçtikçe adamcağızın ziyaretlerine devam ederek beni uyandırması içimde başka bir şüphe uyandırdı. Acaba beni maruf bir dolandırıcıya filan mı benzetti? Yoksa kıyafetimde, yüzümde şüpheli bir adam hali mi var?

Nihayet dayanamadım:

— İstasyonlar arasında beni uyandırmanızın ehemmiyeti yok arkadaş, dedim. Teşerrüf ediyoruz... Fakat bir kere görerek benim olduğuna kanaat getirdikten sonra mütemadiyen kendinizi sıkıntıya sokmanızı anlıyamadım.

Biletçi bıyıklarını sıvazlıyarak gülümsedi:

— Şayet bileti pencereden uçurdunuz yahut başka bir suretle kaybettinizse para cezalı yeni bilet kesmiyelim mi?

Meseleler

— Gazetelerde her gün ayni meseleler var: Tayyare meselesi, tramvay meselesi, vapur meselesi, otobüs meselesi... Dikkat ettin mi? Hep nakil vasıtaları meselesi. Aralarında bir tren eksik.

— Öyle... Ali Çetinkaya, bir işe pençesini attı mı, ortada mesele kalmıyor..

Yaprak dökümü

— Havalara ne dersin? Şubat geldi, hâlâ yaprak dökümü mevsimindeyiz..

— Yeni tomrucuklara bakarsan önümüzdeki bahar gerçekten eşsiz olacak... Kargaların gürültüsüne vakit kalmadan bülbüllerin sesini dinliyeceğiz.

— Kızım, neden soyunuyorsun?..
— Komşunun oğlu «Galiba bu bayram da et yüzü görmiyeceğiz» diyordu da!..

NAMUSLU HIRSIZ

Büyük Macera ve Heyecan Romanı

— 12 —

— Nasıl? Bu serveti aldıktan sonra yine burada at nallamak, toprak kazmakta devam edecek misin?

— Elbette hoca... Ne sandın... Ben gayet bahtiyar bir adamım.

— Doğru mu söylüyorsun..

— Evet.. İstersen anlatayım.. Vaktile paralarımın çalındığını öğrenince çıldırır gibi oldum. O zaman o herifi bulsam mutlak öldürürdüm. Hattâ bir aralık hiddetten seni öldürmeyi de düşündüm. Nihayet bundan da vazgeçerek kendimi öldürmiye karar verdim. Sebebini söyliyeyim. Ben İstanbulda adamakıllı azmıştım, gerçi şöyle böyle tahsilime devam ediyordum. Fakat kendimi rakıya ve çapkınlığa vermiştim. Küçük yaşımda mükemmel bir ayyaş olup çıkmıştım. Geceleri yanımda uygunsuz arkadaşlar ve ahlâksız karılarla meyhane meyhane dolaşıyor, vukuat çıkarıyordum. Paraların gitmesi benim bu sefahetime mâni olunca evvelâ çok mükedder oldum. Biraz evvel söylediğim gibi kendimi öldürmiye kalktım. Sonra babamdan kalan çiftliği satmayı kararlaştırdım. Fakat çiftlikte küçük kızkardeşimin de hissesi vardı. Nihayet kendi kendime dedim ki;

«Ben bu çiftliği satarsam elime hayli para geçecek. Fakat para güvenilecek şey değildir. Misali meydanda. Şu halde ben başka bir çare düşüneyim».

İstanbulda meteliksiz kalınca çiftliğe dönmüştüm. Babamın bir ihtiyar kâhyası vardı. Maksadımı öğrenince; «Vaz geç bey, baba toprağını dağıtma. Sen burada bizim başımızda dur, ben senin hesabına çalışayım» dedi. Yapacak başka şey olmadığı için kâhyanın dediğini yaptım. Derken toprak işlerine karşı bende de bir merak uyandı. Şöyle böyle derken iki sene içinde mükemmel bir çiftçi oldum çıktım. Kâhya öldüğü zaman yeni bir kâhya tutmıya lüzum görmedim. Çünkü artık kâhyanın kendimden âlâsı olamazdı. Derken komşu çiftçilerden birinin kızile evlendim, çoluk çocuğum oldu. Sarhoşluğu, çapkınlığı bıraktım. Sen benim halime, kıyafetime bakma. İşim gayet yolundadır. Hattâ hazır param da var. Bu para da elimde olunca bu tarafların en zengin adamı ben olacağım. Tahsilime devam etseydim belki babamın ümit ettiği gibi bir büyük memur yahut avukat olacaktım. Fakat sarhoşluğa ve çapkınlığa da devam edeceğim için hem mevkiimden istifade etmiyecektim, hem de üstelik çiftlik elden gidecekti. Onun için sen o adama tarafımdan teşekkür et ve de ki; «Sen ona parasını da iade etmeseydin o sana yine dua edecekti.»

— 7 —

Hacı Rüstem üçüncü alacaklının evine giderken dalgın ve endişeliydi. Bu dalgınlık ve endişenin sebebi otomobilin bir kazaya uğraması değildi. Artık yollarda rüzgâr gibi uçarken köprülerden fırlamaktan, karşıdan gelen otomobillerle çarpışmaktan korkmuyordu. Adamcağızın bu lükse alışması için üç, dört saat kâfi gelivermişti.

İmam kendi kendine gülümseyerek düşünüyordu;

— Bizim tayfadan kimselerin çabucak kibarlaşmasına artık hayret etmiyeceğim gibi, kendilerini de ayıplamıyacağım.

Kaldırıma basacak kundurası olmadığı için çok kere sokakta bile gezemiyen Hacı Rüstem, birkaç saat içinde bu hale gelirse artık hiç bir şeye şaşmamalı. Sonra otomobil sahibi olanların yerde kalanları tanımamazlıktan gelmelerini de pek fazla tenkit etmemeli. Ben bu geçtiğim yollarda elbette birçok tanıdık kimselere tesadüf ettim. İhtimal bir kısmını koşa bağıra yolumdan kaçmıya mecbur ettim yahut suratlarını çamura buladım. Fakat hiç birini tanımadım. Çünkü ben yıldırım gibi gidiyordum onlar duruyordu.. İnsan yol kenarındaki telgraf direklerini sayamaz hale gelirse yerden yapma bir takım adamların kurabiye kadar suratlarını nereden seçecek? Demek ki, otomobilde gezenlerin piyadeleri görmemeleri kibir ve azametten değil, sadece ifratı sürattendir.

Sabık imamın yüreğini ağaç kurdu gibi kemiren endişenin sebebine gelince, Âdemin üçüncü alacaklısı olan zavallı Abdullah beyi sağ bulacağından emin değildi.

Bu Abdullah bey, son derce asîl ve kibar bir insandı. Gayet iyi tahsil görmüştü, memleketin en mükemmel bir mühendis ve mimarı olarak yetişmişti. Akrabalarından yine kendisi gibi temiz ve iyi bir kızla evliydi. Nur topu gibi iki ufak çocuğu vardı. Hâsılı mesut olmak için hiç bir eksiği yoktu. Yalnız Allah ona anlaşılmaz bir hastalık vermişti. Midesinden, barsağından, karaciğer ve kalbinden şikâyet ederdi. Bir parça bir şey yiyecek olsa hazmedinciye kadar başına hal gelir, ufak bir yokuş çıksa kalbi tıkanır, eli ayağı buz kesilirdi.

Vaktile çok güzel bir genç olduğu halde sonradan yüzü buruşmuş, gözlerinin feri sönmüş, gittikçe dermandan düşen zayıf vücudü eriye eriye değneği kırılmış bir Hacivada dönmüştü.

İstanbulun bütün meşhur doktorları onu tedaviye çalıştıkları halde muvaffak olamamışlardı. Biçarenin hastalığına her biri bir ayrı isim veriyordu.

Bir gün ölmek üzere olduğunu görerek yatağa yatmış, eski bir baba dostu olan Hacı Rüstemi çağırtarak ağlıya ağlıya vasiyetler etmişti.

Hacı Rüstem — Evlâdım, bu doktorlardan birinin söylediğini öteki cerhediyor. Her biri sende bir ayrı hastalık bulmakta, bunların hangisi doğru söylüyorsa onu tayin etsen de tedavin ona göre olsa, demişti.

Abdullah bey ağlıya sızlıya yatağında bir yandan bir yana dönerek;

— Ah Rüstem efendi... Sen çok okumuş yazmış hekim bir insansın. Sen imam değil, müderris olacak kadar kemal sahibisin. Fakat fennî malûmatın eksik olduğu için hakikati göremiyorsun. Doktorların hepsi doğru söylüyorlar, demişti.

Hacı efendi bunu bir türlü anlıyamıyarak gözlerini açmıştı.

— Nasıl olur be evlâdım? Bizim medresede okuduğumuz mantığa göre bir şey ya hacer, ya lâhacerdir. Yani bir şey ya taştır, ya taşın gayridir. Taş ise taşın gayri olamaz. Taşın gayri ise taş değildir. Binaenaleyh mademki doktorlardan biri hastalığına farzedelim mavi, öteki sarı, bir üçüncüsü yeşil diyor, o halde hastalığın ya mavidir, ya sarı, ya yeşil.. Yeşilse mavi ve sarı değildir. Sarı ise yeşil ve mavi olamaz.. Şuhalde ilâçların da ona göre verilmelidir.

Abdullah bey hastalığından dudaklarını kıpırdatamıyacak halde olmasına rağmen gülümsemiş ve şöyle söylemişti;

— Sevgili ve muhterem hocam.. Yine tekrar ediyorum. Felsefe ve hikmet başka şey, fen başka şeydir,. Sen bu zekâ ve irfanınla fen mekteplerinden birinde okumuş olsaydın büyük bir fenci olurdun.

Fakat medrese tahsilile iktifa ettiğin için bu işlere aklın ermiyor. Bak şimdi seni kendi misalinle ilzam edeceğim.. Al şu boya kutusunu bakayım...

Abdullah beyin odasını dolduran ilâç şişe ve kutuları arasında mühendislik ve ressamlık âletleri de vardı.

Hacı Rüsteme bir dolabın gözünden çıkarttığı bir boya kutusundan bir yeşil, bir de sarı boya parçası almıştı.

— Bak şimdi mavi boyayı sürüyorum, bunun mavi olduğundan şüphe edemezsin değil mi? Şimdi üstüne sarıyı da sürüyorum... Dikat et bak ne çıkacak..

Hacı Rüstem sarı boyanın mavi ile karışınca ortaya bir yeşil renk çıktığını hayretle görmüştür.

Abdullah bey devam etti;

— Gördün ya hocam... Bu renk yeşildir. Fakat bunda mavi boya görenlerle sarı olduğunu iddia edenlere de hak vermemezlik edemezsin... Şu halde mantıkta taş ya taş yahut taşın gayridir. Fakat fende taş ayni zamanda taşın gayri de olabilir.

Hacı Rüstem kuvvetli bir mantıkçı olduğu için çaresiz bu nazariyeyi kabul ve teslime mecbur olmuş, Abdullah bey de şöyle devam etmişti;

— Bende karaciğer olduğunu söyliyenin de hakkı var, böbrek, kalp vesaire bulunduğunu iddia edenlerin de hakkı var.. Şu halde bu insanların hepsinin tavsiye ettiği tedaviyi kabule mecburum. Maamafih benim hastalığım doktorların söylediğinden daha da vahimdir. Çünkü bu üç, dört hastalık vücudün üç, dört kolundan gelen yangınlar gibi ilerliye ilerliye biribirine karışmış ve bütün vücudümü alev içinde bırakmıştır. Şu kara tahtayı görüyor musun? Dikkat et.. Yangını gözünle göreceksin..

Hacı Rüstemin şaşkınlığından toparlaklaşmış gözleri kara tahtanın üstünde çalgı notaları gibi çizgiler ve onların üzerinde de iğri büğrü yine bir takım çizgiler ve rakamlar görüyordu.

İmam gayri ihtiyarî gülerek;

— Ben bunlarda yangın falan görecek halde değilim evlât, demişti.

Abdullah bey titrek ve kuru elile çizgileri işaret ederek;

— Bunlar benim mütemadiyen inip çıkan hararetimi gösteren çizgilerdir, işte bu ateş kâh yükselerek, kâh düşerek beni yakıp mahvetmektedir.

Zavallı mühendis, bu hastalık neticesinde işinden istifa etmiş, birkaç parça emlâkini satmıya başlamıştı. Bir gün yine Hacı Rüstemle konuşurken şöyle demişti;

— Ölmiye razıyım... Gerçi çoluk çocuk ortada kalacak ama, ne çare, kazaya rızadan başka yapılacak iş yoktur. Evet, ben öleceğime müteessir değilim. Fakat bir türlü ölemiyorum. Bu gidişle elimdeki paralar da suyunu çekince ben ne yapacağım? Bankada ihtiyat birkaç bin liram var... Fakat faizler çok az.. Ayakta olsam bir teşebbüse girişir, bu para ile bir müddet daha geçinmenin çaresini bulurdum.

Hacı Rüstem efendi o zaman Âdemin mahut kömür şirketi işlerile meşguldü.

— Sen üzülme evlâdım, demişti. bana emniyetin vardır zannederim. Paraları bana teslim et.. Ben onları gayet kârlı bir şekilde işletmenin imkânını bulurum.

Hacı Rüstemin Abdullah beyle son mülâkatı çok feci olmuştu. İmam bugünü görmemek ve yaşamamak için bütün ömrünü fedaya hazırdı.

Hacı efendi son defa mühendisi görmiye gittiği zaman onu ayakta bulmuştu. Mühendis âdeta neşeliydi;

— İmam efendi galiba derdimin çaresi bulunacak, demişti. Büyük bir profesörle görüştüm. Avrupaya gitmemi tavsiye etti. Hastalığımdan kurtulmak için barsağımdan ve karaciğerimden ameliyat olmam lâzımmış... Bunun üzerine üç beş ay da ilâçla tedavi görünce hiç bir şeyim kalmıyacakmış... Fakat bunun için para lâzım... Bereket versin şirketteki paralara... Onları hemen bana getir. Gerçi onları da sarfettikten sonra elimde başka para kalmıyacak ama, ziyanı yok. Hayatımı kazanacağım.

Abdullah bey bu sözleri söylerken tavanlar Hacı Rüstemin başında fırıl fırıl dönmiye başlamıştı. Sonra bu dönme bütün dünyaya ve gökyüzüne sirayet etmiş ve zavallı imam din kitaplarında yazılan büyük kiyametin başına koptuğunu bütün dehşetile görmüştü.

O gün Âdemin paraları deve yaparak ortadan kaybolduğu gecenin ferdası idi. Hacı Rüstem Abdullah beye felâketi haber vermiye gelmiş fakat onun bu şekilde kendini karşıladığını görünce şaşırıp kalmıştı.

Maamafih zavallı mühendis havadisi öğrenince fazla bir telâş göstermemiş Hacı Rüstemi şu kelimelerle teselli etmişti;

— Senin gibi melek ahlâklı bir insan iyilik yapayım derken bir felâkete sebep olursa ona hiç bir mesuliyet yüklemek doğru olmaz. Üzülme Hacı efendi...

— Devam edecek —

— Bizim oğlanın, kızlarla dalga geçtiğini gördükçe çok üzülüyorum...
— Baştan çıkacak diye mi?..
— Hayır birader, gençliğim aklıma geliyor da!...

TARİHTEN ÇİZGİLER: ESKİ ANNELERİN ÇOCUKLARINA TEMENNİSİ: Nİ JNİ:

— Uyusun da büyüsün ninni, benim oğlum paşa olsun ninni, sırmalı urbalar giysin ninni, göğsüne ciciler taksın ninni, köleleri yaverleri divan dursun ninni!..

Evinde gibi

Karısının bir düğüne gitmesinden istifade ederek o da gecenin bir kısmını arkadaşlarile beraber çalgılı bir lokantada geçirmek istemişti.

Burası her türlü konfora malik çok temiz ve güzel bir yer görünüyordu. Patron bir aralık onların grupuna geldi:

— Ne emriniz varsa bana söyleyin baylar, dedi, burada tamamile kendi evinizde demeksiniz.

Bu söz üzerine onun neşesi birdenbire kaçmış, çehresi uzamıştı.

Arkadaşları bunun sebebini sordular.

O cevap verdi;

— Herifin lâkırdısını işitmediniz mi? dedi. «Burada tamamile kendi evimizde gibi olacakmışız.

— Peki bundan ne çıkar?

— Ne çıkacak?.. Evvelâ bizden dehşetli para alacaklar, saniyen fena halde canımız sıkılacak, salisen de kavga kopacak...

Dil ve eller

(M..) ağzından ziyade ellerile konuşur. El hareketleri yapmadan bir şey anlatmak onun için imkânsız gibidir.

Geçen gün onun bir tramvay kazası geçirdiğini ve hastaneye götürüldüğünü işittim. Tabiî ziyaretine koştum.

Doktor:

— Birkaç yerinde ufak tefek yaralar var ama, ehemmiyetli değil, dedi. Yalnız konuşamıyor. Beyninde bir yara veya sarsıntı husule gelmiş olmasından korkuyorum.

(M.) i ben de çok iyi gördüm;

— Çok şükür ehemmiyetli, bir şey değilmiş, dedim, yalnız konuşamıyormuşsun? .

O, kulağımı ağzına yaklaştırmamı işaret etti ve muztarip bir sesle fısıldadı;

— Nasıl konuşayım... Kolumu sardılar.

Beyhude ıstırap çekmeyiniz

Nevrozin

Bütün ağrıların panzhiridir

BİR KAŞE
NEVROZİN

bu muannit baş ve diş ağrılarını süratle izaleye kâfidir.

Romatizma evcaı, sinir, mafsal ve adale ıztırapları NEVROZİN'le tedavi edilir.

Nezle, grip ve bronşite karşı en süessir ilâç NEVROZİN'dir.

Nevrozini tercih ediniz!

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.

İsmine dikkat, taklitlerinden sakınınız ve Nevrozin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

«BUGÜNKÜ TÜRKİYE» bu hafta çıkan formasile bu mükemmel eser tamamlanmış bulunuyor. Çıkan bütün formalar idarehanemizde bulunur. Beher formanın fiatı 25 kuruştur.

Aylık Ev Doktoru

Sıhhatini korumak, âcil vaziyetlerde alınacak tıbbî tedbirleri bilmek her insan için lâzımdır. Fakat bütün bunları ilmî dil ile yazılmış kitaplardan öğrenmek ancak meslek adamları için mümkündür. İşte bu güçlüğü gidermek gayesi ile mütahassısların idaresinde neşredilmekte olan (Aylık Ev Doktoru) bir aile içinde akla gelen her mevzua temas etmek suretile okuyucularını tenvir etmektedir.

Güzel renkli bir kapak, bol resimler ve her sayısında en meraklı, faydalı yazılarla çıkan bu yegâne aile mecmuası, bir evin başlıca ihtiyaçlarından birini teşkil etmektedir.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler. Ciletler on gün içinde hazırlanarak iade olunur.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

Sıhhatini Seven RADYOLİN Kullanır

Diş doktoru diyor ki:

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı, asıl dişleri temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı, içinde hamız olmadıktan başka ağızdaki humuzları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte Radyolin budur.

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra RADYOLİN KULLANINIZ.

Dr. SUPHİ ŞENSES

İdrar yolları hastalıkları mutahassısı

Beyoğlu Yıldız sineması karşısı Lekler apartıman. Fakirlere parasız

Tel: 43924

M. ZEKİ ERMAN

Mektepliler Pazarı Zonguldak

Yedigün ve bütün neşriyatının satış yeri. Bilumum mektep kitapları ve mektep levazımı, kırtasiye, fotoğraf, mühendislik alâtı. Uygun şartlarla satılır.

KARİKATÜR

Sarhoş — Haydi yavrum, Allah kazadan, belâdan saklasın...
Şoför — Sizi de bayım, sizi de!..

Basıldığı yer: Ahmet Said Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü Sedat S.